

НЕ ТОЙ ХЛІБ, ЩО В ПОЛІ...

НЕ ДИВЛЯЧИСЬ НА МІНЛИВУ ПОГОДУ, ЖНИВА В АГРОФІРМІ «ЗОРЯ ІМЕНІ ПЛЮТИНСЬКОГО» ДОБІГАЮТЬ ДО ЗАВЕРШЕННЯ. НА СЬОГОДНІ ЇХ ЕПІЦЕНТР - ТУТЕШНІЙ ЕЛЕВАТОР

Не встигає у ці дні робота в головній коморі агрофірми – на елеваторі. Як і в попередні роки, його колектив сповна справляється з копінкою роботою з приймання, доочистки, досушування зерна, закладання його на зберігання, відвантаження у залізничні вагони на реалізацію тощо.

У напружений період жнив колектив елеватора зростає майже

то що залежить в роботі всього складного механізму зернозберігального комплексу, розповів нам:

– Люди працюють сумлінно, бо добре розуміють, що для господарства означають жнива. Ви от у минулому номері газети називали показники роботи водіїв, що зерно перевозять до нас з поля. Непогані показники. Та ті водії, що працюють у нас, по місцю, на

шити сотні тон збіжжя. Сповна справляються зі своїми обов'язками оператори цих складних агрегатів на чолі з Олексієм Степанюком. Не обійтися елеваторному господарству і без кваліфікованої роботи слюсарів, а люди ці тут теж досвідчені – Володимир Мирончук та Микола Хомик. І, нарешті, чого вартий весь комплекс без надійного електропостачання? Чудово знає свою справу й досвідчений електрик Анатолій Шевчук. Як і інші працівники зі стажем – старший лаборант Наталія Тарчук (на фото вгорі зліва) та начальник нічної зміни, ветеран колективу Галина Шилюк (на фото вгорі вона праворуч).

– Сумлінно працюють у нас на цьогорічних жнивах, хочу ще раз це підкреслити, водії автопарку, які на цей день перевезли по елеватору понад тисячу тон зерна на кожній. Абсолютними ж «рекордсменами» на своїх марках машин – ММЗ-554 та САЗ є Степан Линка, Юрій Рибачок та Михайло Кушнір (на фото). Одним словом, я в черговий раз переконався, що наші люди надзвичайно працелюбні, з ними приємно і надійно працювати, – говорить Володимир Якута.

«Не той хліб, що в полі, а той, що в коморі» – цю одвічну істину нашого народу, – таке склалося враження після візиту на зорянський елеватор, – добре розуміють усі ті, від кого залежить

увічі, адже працювати часто доводиться цілодобово. Сьогодні на всіх роботах задіяно понад 50 людей. Обсяги чималі – з початку збиральної на елеватор надійшло з полів майже 12 тисяч тон озимих ріпаку, ячменю та пшениці, ярої пшениці та ярого ячменю. Якби це добро затарити у залізничні вагони, одержимо потяг довжиною... у чотири кілометри. Щоправда, істинному підрахунку ціна хліборобської праці ніколи не піддається...

Володимир Якута, директор Зорянського елеватора, від «диригентських» зусиль якого бага-

елеваторі, – усі вони на сьогодні мають доробок з чотиризначними цифрами тон перевезеного ними зерна...

Чим по-своєму дуже гарна робота на елеваторі? Мабуть, отим ні з чим не зрівняним запахом буртів зерна і присутністю поруч, на площадках, досвіду і молодості. Радую, що і зараз є молоді люди, які в гарячу жнивну пору ідуть працювати на токи. На зорянському елеваторі – це вагар Аня Сасько (четвертий рік поспіль «бронює» собі тут робоче місце), помічник лаборанта Зоряна Ніколенко. Добре зарекомендували себе молоді вантажники Максим Гурко, Олександр Трещук, Максим Басюк (на фото зліва-направо), які роботи не цураються, старанно працюють хлопці на завантажуванні вагонів із зерном. Добре знають свою справу й оператори сушильно-очисних агрегатів КЗС Олексій Гелешко та Василь Єсип. Але є на зорянському елеваторі ще такий гігант, як сушарки Майер-2000, які за зміну можуть досу-

добрут колективу, зрештою – добрут держави.

А який він без щедрого урожаю?

В.ПАРФЕНЮК.
Фото автора.